

Sygn. akt II Ka 327/24

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 maja 2024r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSO Grażyna Jaszczuk
Protokolant:	st. sekr. sąd. Anna Sieczkiewicz

przy udziale prokuratora Artura Oleszek

po rozpoznaniu w dniu 27 maja 2024 r.

sprawy **J. G.**

oskarżonego z art. 270 § 1 kk

na skutek apelacji, wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Łukowie

z dnia 12 marca 2024 r. sygn. akt II K 640/22

I. wyrok utrzymuje w mocy;

II. zasądza od oskarżonego J. G. na rzecz Skarbu Państwa 380 zł tytułem kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II Ka 327/24
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji
--

Wyrok Sądu Rejonowego w Łukowie z dnia 12 marca 2024 roku, sygn. akt II K 640/22

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia

1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia

na korzyść

na niekorzyść

w całości

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

1.3.2. Podniesione zarzuty

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji

#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
----		-----	-----	-----	
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
-----	-----	-----	-----	-----	

2.2. Ocena dowodów

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu
-----	-----	-----

2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz

niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwiąźle o powodach nieuwzględnienia dowodu
-----	-----	-----

STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
	<p>Na podstawie art. 438 pkt 3) k.p.k.</p> <p>- błąd w ustaleniach faktycznych mający wpływ na treść wydanego wyroku w zakresie rozstrzygnięcia czynu określonego w pkt I, poprzez ustalenie, iż oskarżony działał w zamiarze bezpośrednim, pomimo że ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego wynika, zwłaszcza z opinii biegłego iż kwestionowany podpis na umowie złożyła W. G. (matka oskarżonego) w roku 1976, a nie jak wskazuje Sąd oskarżony, co miało wpływ na ustalenie zamiaru bezpośredniego oskarżonego i przypisanie sprawstwa oskarżonemu z art. 270 § 1 kk,</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>
Zwiąźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
Apelacja obrońcy oskarżonego jako bezzasadna nie zasługiwała na uwzględnienie. Sąd Okręgowy nie podzielił żadnego z argumentów przytoczonych przez obrońcę oskarżonego w uzasadnieniu zarzutu		

podnoszonego w apelacji. W ocenie Sądu II instancji, w trakcie ferowania zaskarżonego wyroku, nie doszło do wskazanych we wniesionym środku odwoławczym uchybień, ani też nie ujawniono w trakcie kontroli instancyjnej innych uchybień o charakterze bezwzględnym, które mogłyby zobowiązać Sąd Odwoławczy do uchylecia bądź zmiany zaskarżonego orzeczenia.

Sąd Okręgowy nie popiera zdania obrońcy oskarżonego, według którego Sąd I instancji w sposób wadliwy ocenił materiał dowodowy, w szczególności opinię biegłego. Jak Sąd Rejonowy słusznie wskazał w uzasadnieniu wyroku, opinia biegłego z zakresu badania dokumentów jest obszerna, logiczna i jasna w swoim przekazie. Zdaniem Sądu Okręgowego, przy uważnej lekturze wydanej opinii nie sposób dojść do podobnych wniosków, do jakich doszedł obrońca oskarżonego, a które przedstawił w treści apelacji. Jak wynika z treści opinii, materiał porównawczy do badań dokumentów stanowiły wzory pism i podpisów czterech osób: E. K., A. D., oskarżonego J. G. oraz Z. K.. Biegły porównując charaktery pisma w/w osób z podpisami sporządzonymi na dokumentach doszedł do wniosku, że oskarżony J. G. na dokumencie datowanym na 9.08.1976 r. oprócz własnego podpisu, złożył również podpis o treści (...). Wniosek ten jest kategoryczny i nie budzi wątpliwości. Ponadto, biegły w opinii uzupełniającej wskazał, że treść umowy przedłożonej przez oskarżonego w postępowaniu cywilnym została sporządzona przez jedną – nieustaloną osobę, której biegły nie zidentyfikował jako W. G. ze względu na brak materiału porównawczego.

Wobec powyższego, zdaniem Sądu Okręgowego, argument, że to matka oskarżonego złożyła podrobiony podpis jest całkowicie sprzeczny z wnioskami płynącymi z opinii biegłego.

Przedmiotem niniejszego postępowania jest zachowanie J. G. w postaci posłużenia się w Sądzie Rejonowym w Łukowie dokumentem zaopatrzonym w nieautentyczny, sporządzony przez oskarżonego podpis o treści (...). Jako że przestępstwo wskazane w art. 270 § 1 k.k. popełnić można tylko umyślnie, to w każdym przypadku, kiedy fakt posłużenia się podrobionym dokumentem (jak w przedmiotowej sprawie) pozostaje poza sporem, należy wykazać, że osoba posługująca się takim dokumentem ma świadomość i wiedzę, iż nie jest on autentyczny. Składanie podpisów za inną osobę na dokumencie stanowiącym oświadczenie woli jest odstępstwem od przyjętej normy. Takie zachowanie nie jest okolicznością rutynową, która zdarza się codziennie, dlatego zupełnie niewiarygodne w ocenie Sądu jest twierdzenie obrońcy, iż oskarżony w wyniku upływu czasu zapomniał, że podrobił podpis obcej osoby na tak istotnym dokumencie. Wobec powyższego, zdaniem Sądu Okręgowego, Sąd Rejonowy w sposób prawidłowy ocenił zebrany materiał dowodowy, w tym wyjaśnienia oskarżonego, na podstawie których ustalił, iż J. G. niewątpliwie wiedział, że użyty przez niego dokument nie jest autentyczny.

W tym miejscu należy wskazać, że zgodnie z uchwałą Sądu Najwyższego z dnia 17 września 2019 r., I DO 39/19, zarzut błędu w

ustaleniach faktycznych, przyjętych za podstawę zaskarżonego wyroku, nie może się sprowadzać do samej tylko odmiennej oceny materiału dowodowego, lecz powinien polegać na wykazaniu, jakich uchybień w świetle wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego dopuścił się sąd w dokonanej przez siebie ocenie materiału dowodowego. obrońca oskarżonego w apelacji podjął próbę kwestionowania oceny opinii biegłego dokonanej przez Sąd, wysuwając przy tym swoje własne, całkowicie sprzeczne z treścią opinii wnioski, których Sąd Okręgowy nie popiera.

W ocenie Sądu Odwoławczego, czyn oskarżonego cechował się znaczącym stopniem społecznej szkodliwości, o czym świadczyły okoliczności przedmiotowe, czyli przedłożenie podrobionego dokumentu w postępowaniu sądowym, w celu wprowadzenia w błąd organu wymiaru sprawiedliwości co do autentyczności dokumentu i wydania rozstrzygnięcia korzystnego dla oskarżonego, a także okoliczności podmiotowe, czyli umyślność, postać zamiaru bezpośredniego oraz niewątpliwie niskie motywy i pobudki oskarżonego. Mając na uwadze powyższe, Sąd Okręgowy aprobuje wymiar kary zasadniczej określony przez Sąd I instancji.

Wniosek

Na podstawie art. 437 § 1 i 2 k.p.k. o zmianę zaskarżonego wyroku w punkcie I poprzez uniewinnienie oskarżonego.

zasadny
częściowo zasadny
niezasadny

Zwiąże o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.	
Bezzasadność zarzutu warunkowała bezzasadność wniosku.	

4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	
1.	-----
Zwiąże o powodach uwzględnienia okoliczności	
-----	-----
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot utrzymania w mocy
Zaskarżony wyrok utrzymano w mocy w całości.	
Zwiąże o powodach utrzymania w mocy	
Bezzasadność wniesionej apelacji i brak okoliczności podlegających uwzględnieniu z urzędu.	
5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot i zakres zmiany
-----	-----
Zwiąże o powodach zmiany	

-----	-----
-------	-------

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji		
5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia		
1.1.	-----	# art. 439 k.p.k. -----
Zwięźle o powodach uchylenia		
-----	-----	
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
-----	-----	
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
-----	-----	
4.1.	-----	# art. 454 § 1 k.p.k. -----
Zwięźle o powodach uchylenia		
-----	-----	

5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
-----	-----	
5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
-----	-----	-----
6. Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
II.	Sąd Okręgowy na podstawie art. 634 k.p.k. w zw. z art. 636 § 1 k.p.k. w zw. z art. 627 k.p.k. i art. 2 ust. 2 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (tekst jedn. Dz. U. z 1983 r., Nr 49, poz. 223 z późn. zm.), obciążył oskarżonego kosztami sądowymi za II instancję (360 zł opłaty od kary i 20 zł ryczałtu za doręczenia pism w postępowaniu apelacyjnym).

7. PODPIS

1.3. Granice zaskarżenia		
Kolejny numer załącznika	1	
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca oskarżonego	
Rozstrzygnięcie, rozstrzygnięcia	brak albo	Cały wyrok

ustalenie, którego dotyczy apelacja			
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli		

	mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia		
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
1.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana